

Veřejná nedobrovolná dražba

Veřejná nedobrovolná dražba, kterou dražebník provedl, ačkoliv tomu bránil zákaz uvedený v ustanovení § 166 odst.3 obč. zák., je podle ustanovení § 48 odst.3 zákona o veřejných dražbách neplatná.

(Rozsudek Nejvyššího soudu České republiky sp.zn. 21 Cdo 3802/2012, ze dne 26.9.2013)

Nejvyšší soud České republiky rozhodl v právní věci žalobce J. L., zastoupeného JUDr. A.D., advokátkou se sídlem v P., proti žalovaným 1) P. M. 11, a.s. se sídlem v P., zastoupené Mgr. M.Ž., advokátem se sídlem v P., 2) I. s.r.o. se sídlem v D., a 3) I. LTD se sídlem v L., o neplatnost veřejné nedobrovolné dražby, za účasti Nejvyššího státního zastupitelství v Brně, Jezuitská č. 4, vedené u Okresního soudu v Písku pod sp. zn. 6 C 227/2007, o dovolání žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 22. prosince 2011 č. j. 6 Co 1990/2011-308, tak, že rozsudek krajského soudu a rozsudek Okresního soudu v Písku ze dne 14. března 2011 č. j. 6 C 227/2007-234 se zrušují a věc se vrací Okresnímu soudu v Písku k dalšímu řízení.

Z odůvodnění:

Žalobce se žalobou podanou dne 19.9.2007 u Okresního soudu v Písku proti žalovaným 1) a 2) domáhal určení, že nedobrovolná veřejná dražba uskutečněná dne 7.9.2007 v Dobřichovicích žalovanou 2) jako dražebníkem, jejímž předmětem byla nemovitost ve vlastnictví žalobce, a to "stavba B. p. - občanská vybavenost na pozemku parc. č. st., vše zapsáno na LV pro obec a k.ú. P.", je neplatná. Žalobu zdůvodnil zejména tím, že žalovaná 2) [jako dražebník] uskutečnila na návrh žalované 3) [jako věřitelky pohledávky, zajištěné zástavním právem zřízeným na základě zástavní smlouvy ze dne 4.11.1993] nedobrovolnou dražbu nemovitostí, při níž se vydražitelem stala žalovaná 1), že mu však nebylo doručeno oznámení o dražbě podle ustanovení § 40 zákona č. [26/2000](#) Sb. (ve znění pozdějších předpisů) a že podal dne 2.8.2007 k Okresnímu soudu v Písku žalobu o určení nepřijatelnosti prodeje zástavy ve veřejné dražbě, že však žalovaná 2) přesto dražbu provedla, i když byla podle názoru žalobce povinna od ní upustit; provedená veřejná nedobrovolná dražba je tedy neplatná.

Okresní soud v Písku - poté, co bylo usnesením ze dne 6. 10. 2009 č. j. 6 C 227/2007-104 potvrzeným usnesením Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 16. 12. 2009 č. j. 6 Co 3088/2009-122 na návrh žalobce učiněný při jednání dne 2.4.2009 připustil, aby do řízení přistoupila žalovaná 3) - rozsudkem ze dne 16.4.2010 č.j. 6 C 227/2007-159 žalobu zamítl a rozhodl, že žalovaný (správně žalobce) je povinen zaplatit na náhradě nákladů řízení žalované 1) 31.915,40Kč k rukám advokáta Mgr. M. Ž., žalované 2) 33.545,20 Kč k rukám advokáta Mgr. L.R. a žalované 3) 26.040,-Kč k rukám advokáta Mgr. P.P. a že "Okresní státní zástupce Písek nemá právo na náhradu nákladů řízení". Dovedil, že se žalobce dovolal neplatnosti veřejné nedobrovolné dražby v trojměsíční prekluzivní lhůtě [§ 48 odst.3 zákona č. [26/2000](#) Sb. (ve znění pozdějších předpisů)] jen vůči žalovaným 1) a 2). Protože vůči žalované 3), která do řízení přistoupila na návrh žalobce dodatečně, nebyla tato lhůta zachována [k přistoupení žalované 3) do řízení došlo až po jejím uplynutí], nemůže být žaloba o neplatnost veřejné nedobrovolné dražby úspěšná. Skutečnost, že žalobce podal u soudu žalobu o nepřijatelnost prodeje zástavy ve veřejné dražbě podle ustanovení § 166 občanského zákoníku, není podle soudu prvního stupně "pro tento spor" rozhodující.

K odvolání žalobce Krajský soud v Českých Budějovicích usnesením ze dne 7.10.2010 č.j. 6 Co 1984/2010-190 zrušil rozsudek soudu prvního stupně a věc mu vrátil k dalšímu řízení. Na rozdíl od soudu prvního stupně dospěl k závěru, že, byla-li žaloba o neplatnost veřejné dražby podána u soudu do tří měsíců ode dne jejího konání, právo na vyslovení neplatnosti veřejné dražby nezaniklo, i když žaloba nesměřovala proti všem osobám, které se z hlediska věcné legitimace musí řízení zúčastnit, a i když se staly účastníky řízení až na návrh podaný po uplynutí této lhůty. Vzhledem k tomu, že v době rozhodování věci soudem prvního stupně byli účastníky řízení všichni, jejichž práv a povinností se výsledek dražby týká, nebyla důvodem k zamítnutí žaloby okolnost, že žalovaná 3) vstoupila do řízení až po uplynutí lhůty uvedené v ustanovení § 48 odst. 3 zákona č. [26/2000](#) Sb. (ve znění pozdějších předpisů). Odvolací soud uložil soudu prvního stupně, aby se v dalším řízení zabýval "uplatněnými důvody neplatnosti provedené dražby" a aby "své rozhodnutí řádně zdůvodnil".

Okresní soud v Písku poté rozsudkem ze dne 14.3.2011 č.j. 6 C 227/2007-234 žalobu opět zamítl a rozhodl, že žalobce je povinen zaplatit na náhradě nákladů řízení žalované 1) 91.850,80 Kč k rukám advokáta Mgr. M.Ž., žalované 2) 108.317,40 Kč k rukám advokáta Mgr. L.R. a žalované 3) 74.040,-Kč k rukám advokáta Mgr. P.P. a že "Okresní státní zástupce nemá právo na náhradu nákladů řízení". Po provedeném dokazování dospěl nejprve k závěru, že dražebník sice zaslal žalobci oznámení o dražbě bez označení osoby příjemce datem narození a že proto písemnost mohl převzít také otec žalobce, avšak "každopádně dražebník oznámení v souladu s § 40 odst. 1 zákona č. [26/2000](#) Sb., žalobci zaslal" a provedená dražba tedy nemůže být z tohoto důvodu neplatná. To, že byla podána žaloba o nepřípustnost prodeje zástavy ve veřejné dražbě, o níž nebylo do dne provedení dražby soudem rozhodnuto, nezpůsobuje podle soudu prvního stupně její neplatnost, neboť důvody neplatnosti veřejné nedobrovolné dražby jsou taxativně vypočteny v zákoně č. [26/2000](#) Sb. (ve znění pozdějších předpisů) a skutečnost, že dražba byla provedena, ačkoliv o žalobě o nepřípustnost prodeje zástavy ve veřejné dražbě dosud nebylo rozhodnuto, mezi nimi není uvedena. Důvodnou neshledal ani námitku, že by žalovaná 2) neměla způsobilost provádět dražby, neboť je "doloženo zprávou MěÚ Černošice, že žalované 2) byla udělena koncese s předmětem podnikání dne 31.10.2000 na dobu neurčitou".

K odvolání žalobce Krajský soud v Českých Budějovicích rozsudkem ze dne 22.12.2011 č.j. 6 Co 1990/2011-308 potvrdil rozsudek soudu prvního stupně a rozhodl, že žalobce je povinen zaplatit na náhradě nákladů řízení žalované 1) 31.165,-Kč k rukám advokáta Mgr. M.Ž. a žalované 2) 33.807,-Kč k rukám advokáta Mgr. L.R. a že "krajské státní zastupitelství nemá právo na náhradu nákladů odvolacího řízení". Odvolací soud nejprve dovedl, že žalobce "byl o záměru konání nedobrovolné dražby informován již tím, že převzal dražební vyhlášku, a, pokud nepřevzal oznámení o dražbě, nezpůsobuje to neplatnost konání dražby". Neplatnost napadené veřejné nedobrovolné dražby nelze úspěšně dovozovat ani z toho, že dražba byla provedena, i když žalobce podal žalobu o určení nepřípustnosti prodeje zástavy ve veřejné dražbě; podání takové žaloby nemá za následek, že by dražebník byl povinen upustit od konání dražby, ale že se "dražba ve stanoveném termínu nekoná", a ustanovení § 166 odst.3 občanského zákoníku je zvláštním právním předpisem k ustanovením § 48 odst.3 až 5 zákona č. [26/2000](#) Sb. (ve znění pozdějších předpisů), přičemž žaloba o neplatnost dražby "přichází v úvahu až po jejím provedení, kdežto § 166 občanského zákoníku přichází v úvahu před provedením (zahájením) nedobrovolné dražby". Protože žalobce podal žalobu o určení nepřípustnosti prodeje zástavy ve veřejné dražbě až dne 2.8.2007 teprve poté, co obdržel oznámení o nedobrovolné dražbě, nemůže být žaloba důvodná.

Proti tomuto rozsudku odvolacího soudu podal žalobce dovolání. Namítá v první řadě, že napadená veřejná nedobrovolná dražba je neplatná už proto, že mu oznámení o dražbě nejen nebylo doručeno, ale ani zasláno v souladu s požadavky ustanovení § 11 zákona č. [26/2000](#) Sb. (ve znění pozdějších předpisů). Veřejná nedobrovolná dražba ze dne 7.9.2007 je neplatná také proto, že byla vykonána dříve, než bylo rozhodnuto o žalobě o určení nepřípustnosti prodeje zástavy ve veřejné dražbě;

probíhající řízení o určení nepřipustnosti prodeje zástavy podle ustanovení § 166 odst. 3 občanského zákoníku sice není výslovně uvedeno mezi důvody neplatnosti dražby podle ustanovení § 48 odst. 3 zákona č. [26/2000](#) Sb. (ve znění pozdějších předpisů), nicméně je třeba dovodit, že "objektivně představuje důvod neplatnosti vyplývající ze samotného § 166 občanského zákoníku jako speciálního ustanovení k zákonu o veřejných dražbách", neboť, "pokud by bylo možno dražbu platně dokončit v době, kdy je podána žaloba na nepřipustnost prodeje zástavy, ztrácel by tento institut svůj význam". Žalobce dále odvolacímu soudu vytýká, že nepřihlédl k tomu, že "v paralelně probíhajícím sporu o existenci zástavního práva byla zástavní smlouva shledána neplatnou", a dovozuje, že soud může vyslovit neplatnost veřejné dražby "nejen z důvodů, které byly za řízení tvrzeny, ale které vyšly za řízení jinak najevo, i když je žádný z účastníků neoznačil". Žalobce připustnost dovolání dovozuje z ustanovení § 237 odst. 1 písm. c) občanského soudního řádu a navrhuje, aby dovolací soud zrušil rozsudky soudů obou stupňů a věc vrátil soudu prvního stupně k dalšímu řízení.

Žalovaná 1) navrhla, aby dovolací soud dovolání žalobce odmítl nebo dovolací řízení zastavil pro nedostatek pasivní legitimace na straně žalované, neboť žalovaná 3) byla ke dni 28.8.2012 zrušena bez právního nástupce.

Nejvyšší soud České republiky jako soud dovolací (§ 10a občanského soudního řádu) projednal dovolání podle zákona č. [99/1963](#) Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů účinných do 31.12.2012 (dále jen "o.s.ř."), neboť napadený rozsudek byl vydán v době do 31.12.2012 (srov. Čl. II bod 7 zákona č. [404/2012](#) Sb., kterým se mění zákon č. [99/1963](#) Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony). Po zjištění, že dovolání žalobce proti pravomocnému rozsudku odvolacího soudu bylo podáno oprávněnou osobou (účastníkem řízení) ve lhůtě uvedené v ustanovení § 240 odst. 1 o.s.ř., se nejprve zabýval otázkou přípustnosti dovolání.

Dovoláním lze napadnout pravomocná rozhodnutí odvolacího soudu, pokud to zákon připouští (§ 236 odst. 1 o.s.ř.).

Podmínky přípustnosti dovolání proti rozsudku odvolacího soudu jsou obsaženy v ustanovení § 237 o.s.ř.

Dovolání je přípustné proti rozsudku odvolacího soudu, jímž bylo změněno rozhodnutí soudu prvního stupně ve věci samé [§ 237 odst. 1 písm. a) o.s.ř.] nebo jímž bylo potvrzeno rozhodnutí soudu prvního stupně, kterým soud prvního stupně rozhodl ve věci samé jinak než v dřívějším rozsudku (usnesení) proto, že byl vázán právním názorem odvolacího soudu, který dřívější rozhodnutí zrušil [§ 237 odst. 1 písm. b) o.s.ř.], anebo jímž bylo potvrzeno rozhodnutí soudu prvního stupně, jestliže dovolání není přípustné podle ustanovení § 237 odst. 1 písm. b) o.s.ř. a dovolací soud dospěje k závěru, že napadené rozhodnutí má ve věci samé po právní stránce zásadní význam [§ 237 odst. 1 písm. c) o.s.ř.].

Žalobce dovoláním napadá rozsudek odvolacího soudu, jímž byl potvrzen rozsudek soudu prvního stupně ve věci samé. Podle ustanovení § 237 odst.1 písm.b) o.s.ř. dovolání není přípustné, a to již proto, že soud prvního stupně ve svém rozsudku ze dne 14.3.2011 č. j. 6 C 227/2007-234 rozhodl ve věci samé shodně jako v rozsudku ze dne 16.4.2010 č. j. 6 C 227/2007-159, který byl usnesením odvolacího soudu ze dne 7.10.2010 č. j. 6 Co 1984/2010-190 zrušen. Dovolání žalobce proti potvrzujícímu rozsudku odvolacího soudu tedy může být přípustné jen při splnění předpokladů uvedených v ustanovení § 237 odst.1 písm.c) o.s.ř.

Rozhodnutí odvolacího soudu má po právní stránce zásadní význam ve smyslu ustanovení § 237 odst. 1 písm. c) o.s.ř. zejména tehdy, řeší-li právní otázku, která v rozhodování dovolacího soudu dosud nebyla vyřešena nebo která je soudy rozhodována rozdílně, nebo má-li být dovolacím soudem vyřešená právní otázka posouzena jinak; k okolnostem uplatněným dovolacími důvody podle

ustanovení § 241a odst. 2 písm. a) a § 241a odst. 3 o.s.ř. se nepřihlíží (§ 237 odst.3 o.s.ř.).

Dovolací soud je při přezkoumání rozhodnutí odvolacího soudu zásadně vázán uplatněnými dovolacími důvody (srov. § 242 odst.3 o.s.ř.); vyplývá z toho mimo jiné, že při zkoumání, zda napadené rozhodnutí odvolacího soudu má ve smyslu ustanovení § 237 odst.3 o.s.ř. ve věci samé po právní stránce zásadní význam, může posuzovat jen takové právní otázky, které dovolatel v dovolání označil.

Přípustnost dovolání podle ustanovení § 237 odst.1 písm.c) o.s.ř. není založena již tím, že dovolatel tvrdí, že napadené rozhodnutí odvolacího soudu má ve věci samé po právní stránce zásadní význam. Přípustnost dovolání nastává tehdy, jestliže dovolací soud za použití hledisek, příkladmo uvedených v ustanovení § 237 odst.3 o.s.ř., dospěje k závěru, že napadené rozhodnutí odvolacího soudu ve věci samé po právní stránce zásadní význam skutečně má.

Z hlediska skutkového stavu bylo v projednávané věci mimo jiné zjištěno (správnost skutkových zjištění soudů přezkumu dovolacího soudu nepodléhá - srov. § 241a odst. 2 a 3 a § 242 odst. 3 o.s.ř.), že ve prospěch pohledávky žalované 3) [původně Investiční banky a.s.] bylo na základě zástavní smlouvy ze dne 4.11.1993 zřízeno zástavní právo. Poté, co upozornil žalobce dopisem ze dne 3.3.2006 "o zamýšleném výkonu práva věřitele na provedení dražby nedobrovolné" a co mu odeslal "oznámení o dražbě nedobrovolné dle § 40 zákona č. [26/2000](#) Sb. ze dne 21.6.2007, žalovaný 2) provedl dne 7.9.2007 veřejnou nedobrovolnou dražbu předmětných nemovitostí; vydražitelem se stal žalovaný 1). Dopis ze dne 3.3.2006 a oznámení ze dne 21.6.2007 byly žalobci odeslány na adresu "P., N. č. 2282", kde bydlí rovněž jeho otec J. L. Žalobce podal dne 2.8.2007 u soudu prvního stupně proti žalovaným 2) a 3) žalobu o určení nepřípustnosti prodeje zástavy ve veřejné dražbě, o níž nebylo do dne konání veřejné nedobrovolné dražby rozhodnuto.

Za tohoto stavu věci bylo pro rozhodnutí soudů významné (mimo jiné) vyřešení právní otázky, zda způsobuje neplatnost veřejné nedobrovolné dražby skutečnost, že dražebník vykonal dražbu ještě před uplynutím lhůty uvedené v ustanovení § 166 odst.2 občanského zákoníku (§ 166 odst.3 občanského zákoníku). Protože tato právní otázka dosud nebyla dovolacím soudem vyřešena a protože její posouzení bylo pro rozhodnutí odvolacího soudu významné (určující), představuje napadený rozsudek odvolacího soudu rozhodnutí, které má ve věci samé po právní stránce zásadní význam. Nejvyšší soud proto dospěl k závěru, že dovolání žalobce proti rozsudku odvolacího soudu je přípustné podle ustanovení § 237 odst. 1 písm. c) o.s.ř.

Po přezkoumání rozsudku odvolacího soudu ve smyslu ustanovení § 242 o.s.ř., které provedl bez jednání (§ 243a odst. 1 věta první o.s.ř.), Nejvyšší soud ČR dospěl k závěru, že dovolání je opodstatněné.

Projednávanou věc je třeba i v současné době posoudit - s ohledem na to, že napadená veřejná nedobrovolná dražba byla provedena dne 7.9.2007 - podle zákona č. [40/1964](#) Sb., občanský zákoník, ve znění zákonů č. [58/1969](#) Sb., č. [131/1982](#) Sb., č. [94/1988](#) Sb., č. [188/1988](#) Sb., č. [87/1990](#) Sb., č. [105/1990](#) Sb., č. [116/1990](#) Sb., č. [87/1991](#) Sb., č. [509/1991](#) Sb., č. [264/1992](#) Sb., č. [267/1994](#) Sb., č. [104/1995](#) Sb., č. [118/1995](#) Sb., č. [89/1996](#) Sb., č. [94/1996](#) Sb., č. [227/1997](#) Sb., č. [91/1998](#) Sb., č. [165/1998](#) Sb., č. [159/1999](#) Sb., č. [363/1999](#) Sb., č. [27/2000](#) Sb., č. [103/2000](#) Sb., č. [227/2000](#) Sb., č. [367/2000](#) Sb., č. [229/2001](#) Sb., č. [317/2001](#) Sb., č. [501/2001](#) Sb., č. [125/2002](#) Sb., č. [135/2002](#) Sb., č. [136/2002](#) Sb. a č. [320/2002](#) Sb., nálezu Ústavního soudu č. [476/2002](#) Sb., zákonů č. [88/2003](#) Sb., č. [37/2004](#) Sb., č. [47/2004](#) Sb., č. [480/2004](#) Sb. a č. [554/2004](#) Sb., nálezu Ústavního soudu č. [278/2004](#) Sb. a zákonů č. [359/2005](#) Sb., č. [56/2006](#) Sb., č. [57/2006](#) Sb., č. [107/2006](#) Sb., č. [115/2006](#) Sb., č. [160/2006](#) Sb., č. [264/2006](#) Sb., č. [315/2006](#) Sb. a č. [443/2006](#) Sb., tedy podle občanského zákoníku účinného do 31.12.2007 (dále jen "obč. zák.") a - za předpokladu, že smlouva o provedení předmětné dražby byla uzavřena počínaje dnem 1.9.2006 (srov. Čl. II zákona č.

[315/2006](#) Sb.) - zákona č. [26/2000](#) Sb., o veřejných dražbách, ve znění zákonů č. [120/2001](#) Sb., č. [517/2002](#) Sb., č. [257/2004](#) Sb., č. [181/2005](#) Sb., č. [377/2005](#) Sb., č. [56/2006](#) Sb., č. [315/2006](#) Sb. a č. [110/2007](#) Sb., tedy podle zákona o veřejných dražbách ve znění účinném do 31.12.2007 (dále jen "zákon o veřejných dražbách").

Není-li pohledávka zajištěná zástavním právem splněna včas, má zástavní věřitel právo na uspokojení své pohledávky z výtěžku zpeněžení zástavy; totéž právo má zástavní věřitel, jestliže pohledávka byla po své splatnosti splněna jen částečně nebo nebylo-li splněno příslušenství pohledávky (srov. § 165 odst.1 obč. zák.).

Nestanoví-li zákon jiný způsob zpeněžení, lze zástavu zpeněžit na návrh zástavního věřitele ve veřejné dražbě nebo soudním prodejem zástavy (srov. § 154 a § 165a odst.1 větu první obč. zák.).

Zpeněžení zástavy ve veřejné dražbě se řídí (primárně) občanským zákoníkem a (subsidiárně, v otázkách občanským zákoníkem neupravených) též právní úpravou tzv. dražeb nedobrovolných obsaženou v zákoně o veřejných dražbách. Ve veřejné nedobrovolné dražbě lze zástavu zpeněžit - jak vyplývá z ustanovení § 36 odst.1 zákona o veřejných dražbách - jen tehdy, byla-li zástavnímu věřiteli zajištěná pohledávka přiznána vykonatelným soudním rozhodnutím nebo vykonatelným rozhodčím nálezem nebo doložena vykonatelným notářským zápisem nebo vykonatelným exekutorským zápisem, který obsahuje náležitosti stanovené zvláštním právním předpisem, anebo doložena jiným vykonatelným rozhodnutím, jehož soudní výkon připouští zákon, včetně platebních výměrů a výkazů nedoplatků.

Dražebník zašle ve lhůtě sjednané ve smlouvě o provedení dražby písemné oznámení o dražbě zástavnímu dlužníkovi, zástavci, dlužníkovi a dražebním věřitelům (srov. § 40 odst. 1 zákona o veřejných dražbách). Oznámení o dražbě musí obsahovat označení dražebníka, navrhovatele dražby a předmětu dražby a dále i důvod, pro který je navrhováno provedení dražby (srov. § 40 odst. 2 zákona o veřejných dražbách). Je-li zástavci doručeno oznámení o dražbě, jsou neplatné právní úkony učiněné zástavcem, jimiž by po doručení takového upozornění předmět dražby zcizil, zatížil, uzavřel nájemní smlouvu nebo jimiž by vznikly vůči předmětu dražby nové závazky snižující jeho hodnotu nebo omezující možnost nakládat s předmětem dražby, ledaže nebyl předmět dražby vydražen nebo dražba byla zmařena a nekoná se opakovaná dražba, upustil-li dražebník od dražby nebo byla-li dražba neplatná; to platí obdobně též na právní úkony zástavního dlužníka (srov. § 40 odst. 3 zákona o veřejných dražbách).

Ten, kdo tvrdí, že prodej zástavy ve veřejné dražbě není přípustný, musí své právo uplatnit žalobou u soudu podanou proti zástavnímu věřiteli a dražebníkovi o určení nepřípustnosti prodeje zástavy (srov. § 166 odst.1 obč. zák.); tuto žalobu lze podat do 1 měsíce ode dne doručení oznámení o veřejné dražbě, nejpozději však 7 dnů přede dnem zahájení veřejné dražby (srov. § 166 odst.2 obč. zák.), veřejnou dražbu lze vykonat až po uplynutí této lhůty a, byla-li v této lhůtě podána žaloba o určení nepřípustnosti prodeje zástavy ve veřejné dražbě, lze ji vykonat až poté, kdy bylo o této žalobě pravomocně rozhodnuto (srov. § 166 odst.3 obč. zák.). Nelze-li provést dražbu v původně uveřejněném termínu v důsledku podání žaloby o určení nepřípustnosti prodeje zástavy podle ustanovení § 166 odst.1 obč. zák., neupustí dražebník od dražby, ale dražba se ve stanoveném termínu nekoná; dražba bude v tomto případě provedena do 90 dnů poté, co se dražebník dozvěděl o tom, že žaloba byla pravomocně zamítnuta nebo odmítnuta, popřípadě že bylo řízení o žalobě pravomocně zastaveno (srov. § 46a odst.1 zákona o veřejných dražbách).

Podle ustanovení § 48 odst. 3 zákona o veřejných dražbách každý, do jehož práv bylo provedením dražby podstatným způsobem zasaženo a je dlužníkem, zástavcem, zástavním dlužníkem, účastníkem dražby, dražebním věřitelem nebo navrhovatelem, může navrhnout u soudu, aby soud vyslovil neplatnost dražby, pokud dražebník neupustil od dražby, ač tak byl povinen učinit, vydražila-li

předmět dražby osoba, která je z účasti na dražbě vyloučena, nebo nejsou-li splněny podmínky uvedené v ustanoveních § 36 odst. 1 a 4, § 39 odst. 1 až 7, 9 a 11, § 40 odst. 1 a 2, § 43 odst. 1 až 3 nebo § 46 odst. 1 zákona o veřejných dražbách nebo byly-li vydraženy z dražeb vyloučené předměty dražby. Důvodem vyslovení neplatnosti nedobrovolné dražby nemůže být skutečnost, že nebyla doručena dražební vyhláška dlužníkovi, zástavci nebo zástavnímu dlužníkovi, pokud jim dražebník dražební vyhlášku ve stanovené lhůtě zaslal. Není-li právo na určení neplatnosti dražby uplatněno do 3 měsíců ode dne konání dražby, zaniká.

Podle ustanovení § 48 odst. 4 zákona o veřejných dražbách každý, do jehož práv bylo provedením dražby podstatným způsobem zasaženo a je účastníkem dražby, dražebním věřitelem nebo navrhovatelem, může navrhnout u soudu, aby soud vyslovil neplatnost dražby, nejsou-li splněny podmínky uvedené v ustanoveních § 15 odst. 1 až 3, § 39, 42, § 43 odst. 1 až 3, 5 až 7, § 44, § 47 odst. 1 až 12 a v § 49 zákona o veřejných dražbách. Důvodem vyslovení neplatnosti nedobrovolné dražby nemůže být skutečnost, že nebyla doručena dražební vyhláška dlužníkovi, zástavci, nebo zástavnímu dlužníkovi, pokud jim dražebník dražební vyhlášku ve stanovené lhůtě zaslal. Není-li právo na určení neplatnosti dražby uplatněno do 3 měsíců ode dne konání dražby, zaniká.

Veřejná nedobrovolná dražba je - jak správně uvedl odvolací soud - neplatná, jen jestliže její neplatnost vyslovil soud; neplatnost této dražby přitom soud nemůže posuzovat v jiném řízení než v řízení podle ustanovení § 48 odst.3 nebo 4 zákona o veřejných dražbách, a to ani jako otázku předběžnou. Soud může vyslovit neplatnost veřejné nedobrovolné dražby, jen jestliže byl splněn některý z důvodů neplatnosti dražby, jež jsou taxativně vypočteny v ustanoveních § 48 odst. 3 a 4 zákona o veřejných dražbách, jestliže žalobu o určení neplatnosti dražby podala osoba, která je k návrhu podle těchto ustanovení oprávněna (aktivně věcně legitimována), směřuje-li žaloba proti osobám, jejichž práv a povinností se řízení a rozhodnutí o neplatnost veřejné nedobrovolné dražby týká (pasivně věcně legitimovaným), a byla-li žaloba podána v těchto ustanoveních uvedených prekluzivních lhůtách.

Z uvedeného v první řadě vyplývá, že dražebník je povinen zaslat zákonem určeným osobám oznámení o veřejné nedobrovolné dražbě; s doručením oznámení zástavci a zástavnímu dlužníkovi jsou spojeny právní účinky inhibitoria ve vztahu k předmětu dražby vymezené ustanovením § 40 odst. 3 zákona o veřejných dražbách a od doručení oznámení rovněž běží (prekluzivní) lhůta k podání žaloby o nepřipustnost prodeje zástavy jako předmětu veřejné nedobrovolné dražby podle ustanovení § 166 obč. zák.

Důvodem neplatnosti veřejné nedobrovolné dražby není - jak se uvádí v ustanovení § 48 odst.3 a 4 zákona o veřejných dražbách - skutečnost, že dražební vyhláška nebyla doručena dlužníkovi, zástavci nebo zástavnímu dlužníkovi, pokud jim dražebník dražební vyhlášku ve stanovené lhůtě zaslal. Uvedené ovšem platí jen tehdy, jestliže dražebník při zaslání (odeslání) dražební vyhlášky svým konáním nebo opomenutím nezapříčinil, že vyhláška nebyla (nemohla být) adresátům vůbec doručena.

V projednávané věci žalobce namítal, že písemné oznámení o dražbě ze dne 21.6.2007 mu nebylo (nemohlo být) doručeno, protože v poštovní zásilce je obsahující byl neúplně (nepřesně) označen adresát; držitel poštovní licence proto zásilku odevzdal otci žalobce. Vzhledem k tomu, že žalobce se o veřejné nedobrovolné dražbě dozvěděl a že podal ve lhůtě uvedené v ustanovení § 166 odst.2 obč. zák. žalobu o určení nepřipustnosti prodeje zástavy ve veřejné nedobrovolné dražbě (žalobce podal žalobu u soudu dne 2.8.2007, tedy dříve než uplynulo 7 dnů přede dnem konání dražby stanoveným na 7.9.2007), je případné pochybení dražebníka při odeslání písemného oznámení o dražbě žalobci obsoletní, neboť nemělo vliv na uplatnění žalobcových práv při prodeji zástavy ve veřejné nedobrovolné dražbě. Za této situace bylo pro rozhodnutí projednávané věci významné vyřešení otázky, jaký má vliv na platnost veřejné nedobrovolné dražby provedené (vykonané) dne 7.9.2007

skutečnost, že v té době ještě nebylo o žalobě rozhodnuto.

S názorem odvolacího soudu, podle kterého porušení povinností uložených v ustanoveních § 166 odst.3 obč. zák. a § 46a odst.1 zákona o veřejných dražbách ze strany dražebníka nemá vliv na platnost veřejné nedobrovolné dražby, dovolací soud nesouhlasí. Uvádí-li se v ustanovení § 166 odst.3 obč. zák., že veřejnou dražbu lze provést (vykonat) až poté, co bude o včasné žalobě o určení nepřijatelnosti prodeje zástavy soudem pravomocně rozhodnuto, a předepisuje-li ustanovení § 46a odst.1 zákona o veřejných dražbách, že dražbu nelze provést (vykonat) v původně uveřejněném termínu v důsledku včasného podání žaloby o určení nepřijatelnosti prodeje zástavy ve veřejné nedobrovolné dražbě, je nutno - s přihlédnutím k účelu a smyslu ustanovení § 166 odst.3 obč. zák. a § 46a odst.1 zákona o veřejných dražbách - dovodit, že včasné podání žaloby o určení nepřijatelnosti prodeje zástavy u soudu má za následek, že zástava není (po dobu trvání překážky) způsobilým předmětem veřejných nedobrovolných dražeb a že tedy při takové dražbě došlo k vydražení z dražeb vyloučeného předmětu dražby, což je důvodem neplatnosti veřejné nedobrovolné dražby podle ustanovení § 48 odst.3 zákona o veřejných dražbách.

Nejvyšší soud z uvedených důvodů dospěl k závěru, že veřejná nedobrovolná dražba, kterou dražebník provedl (vykonal), ačkoliv tomu bránil zákaz uvedený v ustanovení § 166 odst.3 obč. zák., je podle ustanovení § 48 odst.3 zákona o veřejných dražbách neplatná.

Z uvedeného vyplývá, že rozsudek odvolacího soudu není správný, neboť spočívá na chybném právním posouzení věci; Nejvyšší soud České republiky proto podle ustanovení § 243b odst. 2 části věty za středníkem o.s.ř. rozsudek odvolacího soudu zrušil. Vzhledem k tomu, že důvody, pro které byl zrušen rozsudek odvolacího soudu, platí i na rozsudek soudu prvního stupně, zrušil Nejvyšší soud České republiky rovněž toto rozhodnutí a věc vrátil soudu prvního stupně (Okresnímu soudu v Písku) k dalšímu řízení (§ 243b odst. 3 věta druhá o.s.ř.).

K námitce žalované 1), podle které byla žalovaná 3) ke dni 28.8.2012 zrušena bez právního nástupce, což by mělo být důvodem pro "zastavení dovolacího řízení pro nedostatek pasivní legitimace na straně žalované", je třeba uvést, že zánik této právnické osoby dosud nebyl v řízení před soudy prokázán (srov. též usnesení Nejvyššího soudu ze dne 27.8.2013 sp. zn. 21 Cdo 1012/2013).

(zdroj: www.nsoud.cz)

© EPRAVO.CZ - Sbírka zákonů, judikatura, právo | www.epravo.cz

Další články:

- [Majetková podstata \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Náhrada škody \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Náhrada škody zaměstnancem](#)
- [Náklady řízení \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Zajištění dluhu \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Způsobilost být účastníkem řízení \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Náhrada škody](#)
- [Katastr nemovitostí](#)
- [Insolvence a SJM](#)
- [Vedlejší účastník](#)
- [Plat](#)